

Roca Subirana. Aresta dels Piteus (V, 110 m)

Primera ascensió:

J.M^a.Cases i M.Garriga (març de 2010)

Material:

6 cintes exprés, joc de tascons i bagues per llaçar savines.

15m

45m

50m

Situada a la Vall de Lord, la Roca Subirana ofereix una sèrie de recents obertures. En destaca especialment per la lògica del seu traçat l'Aresta dels Piteus: una via compromesa, amb les assegurances imprescindibles, grau assequible i rocam impredecible... Més que escalar haurem de levitar pel traçat, acariciant cada un dels còdols com si fossin de sucre cremat. Via recomanable pels amants del precari.

- Via: Aresta dels Piteus
- Zona: Sant Llorenç de Morunys – Roca Subirana
- Dificultat: V (MD)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 110 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb 8 parabolts i un parell de claus.
- Material: 6 Cintes exprés, joc de tascons i bagues per savines.
- Orientació: Sud
- Valoració:**

Aproximació:

Des de la població de Sant Llorenç de Morunys prenem la carretera LV-4241 direcció Coll de Jou i Solsona. Un cop a les afores del poble arribarem a una corba molt tancada de dretes on hi ha un desviament direcció el Santuari de Lord. El prenem i un cop passat el túnel aparquem el vehicle. Seguim a peu direcció al santuari i prenem el primer camí de terra a mà esquerra, que puja suaument fent un parell o tres de corbes tancades fins desdibuixar-se a un collet sense arbres. Tenim, des d'aquest punt, la Roca Subirana davant nostre. Només haurem de baixar per un corriol que ens menarà fins al peu de via.

L1(IV+)

La via s'inicia a la banda esquerra de l'evident esperó. Anirem escalant amb molt de 'carinyu' per la placa fins situar-nos al mateix fil de l'esperó. La dificultat és baixa i la fiabilitat de la roca també, així que haurem d'extremar les precaucions abans d'arribar al primer parabolts, que està força amunt. Al cap d'uns metres trobarem una altra expansió i més amunt, una zona fissurada i molt trencada on hi ha emplaçat un pitó. Un cop passat el pitó anirem en lleugera tendència a la dreta fins arribar a una alzina que llaçarem. Pugem sobre una placa i anem marcadament cap a l'esquerra, on es troba la primera reunió. Al tanto en seguir amunt donat que es veu un parabolts que és de la següent tirada. 2 parabolts i un clau; 50 metres.

L2(V)

Sortim de la reunió de nou cap a la dreta per anar a buscar el fil de l'esperó. Aquí el terreny s'adreça un xic i la roca continua essent igual de trencadissa. Entre el primer i el segon parabolts d'aquesta tirada tenim la possibilitat de llaçar un bon merlet (dels pocs que no són inestables). Un cop a l'alçada de la segona expansió la dificultat va minvant i nosaltres hem de continuar flotant pel fil de l'esperó. Trobarem un pont de roca i de seguida un arbre per llaçar. Un cop passat l'arbre anem una mica a la dreta per després tornar a l'esquerra. Hi ha una llastra que admet un tascó del 12. La reunió es fa un pèl a l'esquerra del fil de l'esperó. 6 parabolts; 45 metres.

L3(V-)

Sortim cap a la dreta i de seguida tirem cap amunt cercant el terreny més lògic per guanyar una fissura que ens queda amunt a l'esquerra. A la fissura hi ha emplaçat un pitó. Un cop xapat anem cap a la dreta i escalem una bonica i curta placa bastant vertical i amb bona roca, protegida per un parabolts. Un cop sortim d'aquest curt tram més exigent s'acaben les dificultats i arribem a la darrera reunió. Un pitó i un parabolts. 15 metres.

Descens:

Nosaltres hem optat per seguir cretejant tota la Roca Subirana d'est a oest. Quan arribem a l'extrem occidental fem un ràpel des d'un arbre (vagues i mallon) per la cara sud.

El que més m'ha agradat:

- Escalada exigent i autèntica, que busca la lògica d'una roca molt precària per guanyar l'estètica aresta est.
- Entorn magnífic, amb vistes impressionants sobre els Bastets, Sant Llorenç i la Llosa del Cavall.

El que no m'ha agradat tant:

- Roca extraordinàriament dolenta, que desmereix la via.
- Només per romàntics i amants del precari.